

(א) זכרות ט. וזש נסמן. (ב) זכרות יב. וזש נסמן. (ג) זכרות יג. וזש נסמן. (ד) זכרות יד. וזש נסמן. (ה) זכרות טו. וזש נסמן. (ו) זכרות טז. וזש נסמן. (ז) זכרות טז. וזש נסמן. (ח) זכרות טז. וזש נסמן. (ט) זכרות טז. וזש נסמן. (י) זכרות טז. וזש נסמן.

הנהגות הב"ח

(א) גמ' לפניהם אלא (פסלם) חז"מ וי"ב ס"א שלש (ב) רש"י ד"ה גמר וכו' ללשון תמורה ח"ה היא טריפה כצ"ל ואת ר' נמחק:

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וכי אמר ליה מכללא מאי גירסתא איכא דלמך ללו צפיתם איתמר (ברכות י"ב).

רבינו גרשום

ניכר גיד הנשה בירך לישדר ליה דבמקום שאין גילוף להכריז אין קונין בשר על הכל מעובר כוכבים. אלא במקום שמכריזין כלומר במקום שגירולין להכריז כשיש טרפה לישדר ליה שלימה גמי לא לישדר דילמא מחתך ליה כו' דבמקום שגירולין להכריז ביום שאין מכריז קנה ישראל בשר מאי' ושמו מחתך וזוהי וזוהי מקומה ניכר ומוכר אותה לישראל: איבעי' אימא במקום שמכריזין ואי פרכת שלמין לא לישדר דילמא איתמר במקום שאין מכריז וזוהי פרכת חתוכה גמי לישדר דלא אית למויבן מינה גזירה שמא יתגנה לו בפני ישראל אחר כו': ואיבעית אימא משום דקא גניב ליה לדעתיה כלומר להמה אמרין שולח אדם ירך לעובד כוכבים שלימה אין חתוכה לא דגיד עץ בעלמא הוא (משורין) משרד ליה שלימה (א) כגונב ליה לדעתיה דמקומי ניכר אבל אי משרד חתוכה גניב ליה לדעתיה דסבר ישראל עצמו חתכה ונטל ממנו גיד הנשה והכל כשר: תרגולות טרפה ירב ליה כו' כלומר בשכר המעבר וא"ל לאחר דשחוטת כשרה הוות: אנפקא א"ל לאשקוייה כלומר יין חי א"ל שמואל לשמיעה לאשקוייה ואשקוייה יין מוגז. וא"ד אנפקא והו אספרגוס: דאי מכללא מאי כלומר אמרת הוא דשמואל לאו בפרוש איתמר דאסור לגנוב דעת

הסוה נמי לישדר. עס גידה לליכא למיחש שמא ימכרנה לישרל דהא לא זכני מיניה דחיישי לטרפה: **אלא במקום שמכריזין.** שירשאל מותר ליקח עס זבאותו מקום מן העובד כוכבים כיון שלל הכריזו ללמאי יחוש לה הטבחים ישראלים הם ולטרפה ליכא למיחש דהא לא הכריזו היום: **שלימה נמי לא לישדר ליה.** עד שיטול גידה דלע"פ שמקומו ניכר איכא למיחש ללמא חתך לה עובד כוכבים ומזבין וסבור זה שנטל גידה: **חיסוף דעובד כוכבים.** ציך אינו עשוי כשל ישראל שהוא פורעה כדרך שהגיד מונח. ועל דא סמיך רבי זשולח ירך לחזירו על יד עובד כוכבים ולא עשה צה חותם דכשרה היא אס היא חתוכה כדרך שירשאל חתכה אחר חטיטת הגיד אכל צאכר אחר שחיימוך עובד כוכבים וחיימוך ישראל שזין צו אסור עד שיהא צו חותם: **ואיבעי' אימא במקום שאין מכריזין.** ודקשיא לך חתוכה נמי לישדר דהא לא זכין לה ישראל גזירה שמא יתגנה לו צפני ישראל ואותו הרואה שזה נתנה לו לוקח הימנו וכסבור ניטל גידה: **ואיבעי' אימא.** טעמא דמתני' דלמך חתוכה לא לישדר עד גידה: **משום דגונב דעסו.** דעובד כוכבים כסבור שירשאל זה אהבו מאלד שמתנה וטרח צה ליטול גידה עד שגראית לעלמנו ואח"כ נתנה לו והוא לא נטלו ונמלא מחזיק לו עוצה חס: **פייסייה למצוריה.** מן שכרו לצעל המעבורת: **מצרה.** ספינה רחצה שעוברין צה את הנהר: **צמר דשחוטת.** צחילוף שחוטת צחוקת שחוטת וחזירו צבצורות (דף ג.) הווא טבחא דמזבין תרצה דאטמא צמר דכנתא. ולי נראה ללשון תמורה הוא. (ב) דהאי דטרפה ללו דוקא דטרפה צשחוטת לא מימלפא אלל כלומר טרפה שחוטת נתן לו צמר דכשרה שחוטת: **ואשקוייה חמרא מוגיא.** והעובד כוכבים סבור שהיין חי: **וכי מכללא מאי.** מה לנו אי איתמר מכללא אי צפיתם הא מהא כללא צפיתם שמינין ואמאי אשמעינן גמרא דלאו צפירוש אחרת ומה יש לנו לגמגס כלל זה: **למ"ד טרפה הוא.** איכא למימר דלאו משום גניבות דעת איקפיד אלל משום דאשקוייה גביה עד השתא: **אנפקא חייה משמע.** משום יקרא לדידה איקפיד עצב על דבריו: **לא ישרה.** לא יפציר צו הואיל ויודע שלל יעשה משום דגונב דעתו להחזיק לו עוצה צחנס כסבור שמן הלצ מסררה לו כן: **ולא יפסח לו כו'.** כל צחיותיה מנופות היו וכשצא אדם חשוב אללו פותח לו חצית להשקותו יין חזק והא סמך חצית לחנוני שלמה ועדיין היא אללו לא יפתחנה לאורח הצא לו ותתקלקל יינה זה ימסרנה מיד לחנוני שימכרנה לו: **אח"כ הודיעו.** מכתיה לחנוני ואיני נפסד: **לא יציא לו פך ריקן ויאמר לו סוך שמן.** מפני שידוע צו שאינו סך וגונב דעתו כסבור שיש צו שמן: **ואס צבציל כבודו.** של אורח להודיע לצחיות שחציו הוא עליו מותר: **המחשקשא.** חקר. לפי שזה סבור שהוא מלא: **שמחטפו.** גונב דעתו: **ואס יש עס חצר עיר.** חצורת עיר שיש עס רבים וזה מתכוין להחשיצ את האכל צענייהן שיאמרו כמה חשוב זה שזה מכדו כ"כ: **מוסר.** דגדול כבוד הצחיות: **סנדל.** של עור צהמה שמתה חיה(ט) מאליה אין עורה חזק כשל צחיה שחוטת: **חיה שחוטת.** צחיה שחוטת: **סנדל.** של עור צהמה שמתה חיה(ט) מאליה אין עורה כסבור שהכל שמן ומזמן עליו אורחים וצחוט שיש לו שמן הרצה לנרס: **וחנק אס עלמו.** שלל היה לו מה להאכילס וצוש מהס: **שעווק.** סוגר כמו ויעוקהו (ישעיה ה): **שלימה אין לריך ליטול.** מפני שניכר שלל ניטל והאכלה נוטלו: **וצעובד כוכבים צין שלימה כו'.** לקמיה [ע"ג] מפרש לה: **אין מוכרין טרפה לעובד כוכבים.** צבתס אל"כ הודיעו שהיא טרפה דמו ליכא גניבת דעת. ובמקום שאין מכריזין דליכא למיחש לשמא ימכרנה לישרל או במקום שמכריזין וזיזס שהכריזו הכי מתוקמא לקמן [עס]:

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צד.

**עין משפט
נר מצוה**

חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידיע. פירש צקונטרס דחיתוך דעובד כוכבים ציך אינו עשוי כשל ישראל שהוא פורעה כדרך שהגיד מונח ועל דא סמיך רבי זשולח ירך על יד עובד כוכבים לחזירו ולא עשה צו חותם דכשרה היא אס חתוכה כדרך שירשאל חתכה אחר חטיטת גיד עכ"ל ותימה דאס כן לוקמיה אף כשאין מכריזין וחתוכה לא לישדר ליה ללמא חתי לידצוני לישרל דכיון דחיתוך דירשאל מידע ידיע לא יחוש ישראל הצא לקנותה שמא טרפה היא דאס כן למה פתמה וחתכה כדרך שעושין כדי ליטול הגיד וכי תימא דחיישי ישראל שמא אחר כך נודע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה נאסור זשולח ירך לחזירו ע"י עובד כוכבים שמא מזמנה לעובד כוכבים ירך אחרת שלל נודע לישרל שהימה צזאט וי"ל דכולי האי לא חיישינן ללא שכיח שזדמן כן ליד עובד כוכבים אכל היכא דירשאל שלל לעובד כוכבים חייש ישראל צמקום שאין מכריזין לע"פ שניטל גידה ללמא דלכך(ט) שלמה לעובד כוכבים לפי שנועד לו אחר ניקור דטרפה היא: **מ"ד טרפה הוא ויהבה ניהאריה במר דשחוטת.** וא"ת לעולס אימא לך דמותר לגנוב דעתו של עובד כוכבים ואיקפיד משום דלמך לו לעובד כוכבים שחוטת היא ואיכא ללמיגור שמא יתגנה לו צפני ישראל ויקנה ממנו וי"ל דמ"מ איכא למידק מיניה דאסור לגנוב דעתו דאי שרי ליכא למיחש שמא יקנה ממנו ישראל דחוש דלגנוב דעתו של עובד כוכבים אומר כן:

אחד

כלומר שמא יעשה לו אונס טלבו: אחד מפני שירשאל ליתן לו יותר

א מ"מ פ"ח מהלכות מאלכות אסורות הל' יד וע"י צמ"מ טו"ש"ע י"ד סומן סה סעף"א: **מ"א** ב ג ד מ"י פ"ב מהל' דעות הל' ו ופ"ח מהל' מביה הל' א ג סמג לאון קנה טו"ש"ע ח"מ סומן רכח סעף"ו: **מ"ב** ה ו טו"ש"ע עס ס"ז: **מ"ג** ז מ"י פ"ב מהל' דעות הל' ו טו"ש"ע ט סעף"ח: **מ"ד** ח מ"י פ"ז מהל' צרכות הל' י טו"ש"ע ח"מ ס"י קע סעף"ט: **מ"ה** ט מ"י פ"ח מהל' מאלכות אסורות הל' יד וע"ש סמג לאון קלט קמא טור ש"ע י"ד סומן סה סעף"א:

רבינו גרשום (המשך)

הבריות אלא מכללא דמבערב דאיקפיד בשביל שמיניה דנתן לא"י תרגולות טרפה בכלל שחוטת מהאי קפידא איתמר משימה דשמואל (ג) אפי' איתמר משימה מההוא קפידא מאי ודאי כן הוא ואינו דאיקפיד אי לאברי תרגולות כו' כלומר אפי' דחזין דאיקפיד לא אמרינן משימה בפרוש דאסור לגנוב דעת הבריות אי משום דאיקפיד לא איקפיד לשמיעה בשביל דגנב דעתו של א"י אלא א"ל לא ליבעי ליה כו' אי דרבא אנפקא חייה משמע כלומר שאינו מוגז ומחזיו כגול גמור: ולא ירבה בתקרות. כלומר לא ישגר לו דורות: לא יפתח לו חצית כו'. כלומר הוא מבר חביותיו לחנוני וחזוני עומד לפותחן למוכרן מיד ובא אוהבו לביחו ויקבש ממנו אורח לו יין מאותו חבית אל יאמר לו אם לא בשביל אבתך לא הייתי פותחו וגונב דעתו שהחזוני עתיד למוכרו: ואל יאמר לו סך שמן כלומר הפך של שפן יהיה בידו ואין בו כלום שהריק השמן ממנו אל יאמר לו הפך הזה ואין בו כלום וגונב דעתו: ואם בשביל כבודו. כלומר ישבו עס בני אדם וחולק לו כבוד בשביל בני אדם: לכן המתקשקש. כלומר שאין בו אלא מעט יין: ואם יש בו חבר עיר. כלומר תלמיד חכם ודאי בשביל כבודו הוא עושה ואין לו יכולת למלאנו יין מותר: סנדל של מתה. כלומר סנדל של עור בהמה שמתה מאיליה בכלל סנדל בהמה שנושחטה שאין סנדל של מתה טוב כשל שחוטת: מפני הסכנה. שמא נשכה נחש וישב הארס בעשר (אדס). ושמן צף על פיה כלומר יין ומיעוט שמן על היין: והניח בפניהם כשולש ביצים. כלומר פת כשולש ביצים. שהוא ערוק כו' כלומר שהוא כוסס: חתוכה צריך ליטול הימנה גיד הנשה כלומר כיון דהייך חתוך סבר בו ישראל חביו שגיד הנשה מנוקף ממנו ולא יטלבו: אחד מפני האנסין כלומר שמא יעשה לו אונס

טלבו: אחד מפני האנסין כלומר שמא יעשה לו אונס